

Autorka světového bestselleru *Zlatá klec*

CAMILLA
LÄCKBERG

STŘÍBRNÁ KŘÍDLA

Nejkrutější pomstu dokáže přichystat jediné žena

Fayein bývalý manžel Jack je ve vězení, její společnost Revenge se chystá vstoupit na americký trh a ona sama začíná nový život. Krátce po příjezdu do Švédska se Faye náhodně seznámí s finančníkem Davidem, padnou si do oka a po několika dalších schůzkách se do sebe bezhlavě zamilují...

Zrovna když si Faye myslí, že už má všechno zlé za sebou, celá její existence se znovu ocitá v ohrožení. Jackovi se podaří z vězení uprchnout a zároveň někdo skupuje akcie Revenge a snaží se tak firmu nepřátelsky převzít.

Kvůli ochraně svého majetku, sebe i svých milovaných se Faye musí spojit se svými dvěma bývalými rivalkami. S Ylvou a Alicí sice kdysi stály proti sobě, nyní však mají společného nepřítele, a tak zosnují plán odvetného útoku a společně se brání i hrozícímu nebezpečí ze strany Jacka.

Plán na záchranu Revenge postupuje, může ale Faye všem kolem sebe opravdu věřit?

„Brutální a zatraceně chytré. Nevěřila jsem, že je možné posunout téma ženské odplaty na ještě vyšší úroveň, než už to udělala, ale ‚nová‘ Camilla Läckberg mě opět odrovnala.“

– Bohuslänningen

„Není náhoda, že Camilla Läckberg patří k nejpopulárnějším světovým autorkám. Stříbrná křídla jsou adrenalinovým mixem násilí, rozkoše, moci a intriky; oslava odplaty zakořeněná v realitě se všemi prvky úspěšné televizní série.“

– Il Messaggero

CAMILLA
LÄCKBERG

STŘÍBRNÁ KŘÍDLA

CAMILLA
LÄCKBERG

STŘÍBRNÁ
KŘÍDLA

Nejkrutější pomstu
může přichystat jedině žena

Přeložil Martin Severýn

metafora®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

Copyright © 2020 Camilla Läckberg

First published by Bokförlaget Forum, Sweden

Published by arrangement with Nordin Agency AB, Sweden.

Translation © Martin Severýn, 2020

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2020

All rights reserved

ISBN 978-80-7625-494-7 (ePub)

ISBN 978-80-7625-493-0 (pdf)

ISBN 978-80-7625-366-7 (print)

Věnováno Karin

I. ČÁST

Dnes ráno uprchli při transportu dva vězni, kteří si odpýkávali trest za vraždu. K útěku došlo během krátkého zastavení na odpočívadle na dálnici E4 nedaleko obce Gränna, kde muži využili příležitosti a zmizeli v lese.

Na místo dorazilo několik policejních jednotek, pátrání po uprchlých zločincích však dosud nepřineslo žádné výsledky.

Podle mluvčí Vězeňské služby Karin Malmové by muži neměli představovat jakékoli ohrožení bezpečnosti obyvatel.

Deník Aftonbladet, 5. června

FAYE SPUSTILA kávovar. Nespresso se dalo do přípravy jejího nápoje, ona si mezitím krátila čekání pohledem z vysokého kuchyňského okna. Ten výhled ji nepřestával fascinovat.

Dům v Ravi se stal jejím rájem na zemi. Městečko samo o sobě nijak velké nebylo, mělo jen dvě stě stálých obyvatel. Projít ho celé Faye zabralo přibližně pět minut, pokud trochu zvolnila krok. Uprostřed malého náměstí se však nacházela restaurace s nejlepší pizzou a těstovinami, jaké kdy Faye v životě jedla. A každý večer měla plno. Občas sem zabloudilo pár turistů, zvláště teď na konci května jich pomalu přibývalo. Faye tu potkávala nadšené francouzské cyklisty nebo americké důchodce, kteří si s půjčeným obytným autem plnili dávný sen objevovat Itálii. Doma přitom zanechali dospělé děti, jen ať si klidně ukrotí hlavu nad tím, že se jejich rodiče rozhodli žít vlastní život a nehlídat vnoučata na zapískání.

Ale na Švéda tu člověk nenarazil.

Faye od zakoupení domu nikoho z vlasti nepotkala, což ostatně při výběru lokality sehrálo zásadní roli. Ve Švédsku ji znali všichni. V Itálii si přála a potřebovala zůstat v anonymitě.

Krásný starý dům se nacházel mimo samotnou vesnici, vzdálený přibližně dvacet minut pěšky. Stál vysoko na kopci, po jehož svahu se až nahoru k domu šplhaly záhony vinné révy. Faye ty procházky milovala, nahoru a dolů přes kopečky do města, kde nakoupila chléb, sýr a sušené prosciutto. Kliše života na italském venkově naplňovala dokonale a naprosto si to užívala. Stejně jako její matka Ingrid, stejně jako Kerstin a Julienne. Během těch dvou let od chvíle, kdy jejího bývalého manžela Jacka odsoudili, se z nich stala nerozlučná čtyřka.

Kerstin s Ingrid spolu soupeřily v rozmazlování Julienne a teď, když Kerstin trávila čím dál víc času daleko od nich, jí Ingrid ochotně každý den posílala fotografie a novinky z Juliennina života.

Espresso dokapalo, Faye si vzala šálek a obývacím pokojem prošla ven. U zadní strany domu se nacházel bazén, cákání a veselý dětský křik ho prozrazovaly ještě dřív, než člověk vodu zahlédl. Faye obývací pokoj zbožňovala. Nějakou dobu trvalo celý dům vybavit, ale trpělivost a jeden z nejšikovnějších italských designérů docílili přesně takového výsledku, jaký si přála. Silné zdi nedovolovaly teplu zvenčí proniknout dovnitř, a dokonce i v nejrozpálenějších letních měsících se tu držel chlad. Nepouštěly sem však ani moc světla. Tmu v interiéru vyřešili velkým světlým nábytkem a spous-

tou intimního osvětlení. Slunce sem proudilo i velkými okny v zadní stěně. Milovala to, jak obývací pokoj téměř neznatelně přecházel v terasu.

Vyšla ven, bílý závěs ji pohladil po tváři. Lokla si espressa a pozorovala svou dceru a matku, které si jí nejprve ani nevšimly.

Julienne neuvěřitelně vyrostla, vlasy jí tu od sluníčka téměř zbělely. Skoro každý den jí naskákaly nové pihy, byla krásná, zdravá a šťastná. Nic víc si Faye nepřála. A nic z toho by nebylo možné, kdyby zůstala s Jackem.

„Mami, mami, dívej, plavu bez křídýlek!“

Faye se na ni s uznalým výrazem usmála, aby dceři ukázala, jak moc si jejího úspěchu považuje. Julienne usilovně plavala čubičku v hluboké části bazénu, rukávky s medvídkem Bamsem zůstaly ležet na břehu. Ingrid vnučku nervózně pozorovala, napůl v pozoru, připravená vrhnout se okamžitě do vody.

„V klidu, mami, ona to zvládne.“

Faye si lokla téměř dopitého espressa a vyšla na terasu. Zalitovala, že si raději neudělala cappuccino.

„Trvá na tom, že chce plavat jenom v hloubce.“
Matka se zatvářila lehce zoufale.

„To má po svojí mámě,“ popíchla ji Ingrid.“

„No jistě, vždyť já vím, děkuju pěkně!“

Ingrid se zasmála a Faye si opět uvědomila, jako tolikrát za poslední dva roky, jak krásná její matka je. I přesto, čím vším si v životě prošla.

O tom, že jsou Ingrid a Julienne naživu, věděly jen Faye a Kerstin. Pro zbytek světa byly mrtvé. Julienne

zavraždil její otec Jack, za což si teď ve Švédsku odpývá doživotí. Chybělo tak málo, a byl by Faye zničil. Její láska k němu z ní učinila oběť. Nakonec si však černého Petra vytáhl on.

Faye se posadila do ratanového křesla vedle matky. Ingrid nespouštěla oči z Julianne, stále v napětí.

„Musíš zase pryč?“ zeptala se, aniž od vnučky odtrhla zrak.

„Expanze do USA se blíží mílovými kroky a my máme spoustu práce s novou řadou. Pokud ten obchod v Římě klapne, ohromně to Revenge posílí. Majitel Giovanni by to rád prodal, stačí ho jen přesvědčit, že lepší nabídku než tu mou nedostane. Ovšem stejně jako všichni muži svou hodnotu značně přeceňuje.“

Matka se znepokojeně podívala zpět k Julianne.

„Nechápu, proč tolik pracuješ. Z Revenge sis nechala už jen deset procent a díky tomu, co jsi za akcie dostala, už nikdy nemusíš pohnout ani malíčkem.“

Faye pokrčila rameny, dopila espresso a postavila šálek na kulatý ratanový stůl.

„Jistě, jedna moje část by tu moc rád trávil čas s vámi. Ale znáš mě. Po týdnu bych se ukousala nudou. A nehledě na to, jak malý podíl mám, vnímám Revenge pořád jako své dítě. Pořád ještě jsem předsedkyně správní rady. Navíc cítím ohromnou zodpovědnost za všechny ty ženy, které na mě vsadily a kterým teď část akcií Revenge patří. Riskovaly kvůli mně, kvůli firmě, i proto si chci nechat nad podnikem kontrolu. V poslední době jsem vlastně uvažo-

vala, jestli bych neměla odkoupit větší podíl, pokud by některá chtěla ten svůj prodat. Beztak by si přišly na velmi slušné peníze.“

Ingrid se lehce nadzvedla, když se Julianne u opačné strany bazénu pokoušela obrátit.

„No jo, to tvoje sesterství,“ řekla nakonec. „Asi nemám na loajalitu mezi ženami stejný pohled jako ty.“

„Je nová doba, mami. Ženy drží při sobě. Julianne každopádně nevadí, když zaskočím do Říma, včera jsme o tom mluvily.“

„Víš doufám, že jsi podle mě úžasná? Že jsem na tebe pyšná?“

Faye vzala Ingrid za ruku.

„Já vím, mami. Postarej se tady o to hádě, hlavně ať se neutopí. Já jsem tu dřív, než napočítáš do deseti.“

Faye došla k okraji bazénu, kde se Julianne po každém tempu s prskáním nalokala vody.

„Tak pa, miláčku, už musím jet.“

„Aho...“

Zbytek zadusila voda, kterou Julianne nabrala, jak se pokoušela během plavání zamávat. Faye koutkem oka zahlédla, že Ingrid vystartovala k bazénu.

V obývacím pokoji Faye popadla sbalený kufr. Limuzína, která ji měla odvézt do Říma, už čekala před vchodem. Zvedla krásné zavazadlo od Louise Vuittona do vzduchu, aby kolečky nepoškrábala hladký povrch podlahy z tmavého dřeva, a vydala se ke vstupním dveřím. Cestou kolem pracovny spatřila Kerstin, ponořenou do čehosi na počítači, brýle měla jako vždy až na špičce nosu.

„Ťuk ťuk, tak já vyrážím...“

Kerstin se na ni ani nepodívala, mezi obočím se jí vytvořila hluboká znepokojená vráska.

„Je všechno v pořádku?“

Faye vešla do místnosti a postavila kufr na zem.

„Já nevím...“, hlesla Kerstin pomalu, aniž by vzhledla.

„Ty mě děšíš, stalo se něco s emisí nových akcií? Nebo jde o tu expanzi do Států?“

Kerstin zakroutila hlavou.

„Zatím nemám tušení.“

„Mám se bát?“

Kerstin si dala s odpovědí načas.

„Ne... Zatím ne.“

Venku zatroubilo auto a Kerstin kývla směrem ke dveřím.

„Jeď už. Dotáhni v Římě ten obchod do konce. Promluvíme si pak.“

„Ale...“

„Určitě o nic nejde.“

Kerstin se usmála, chtěla ji uklidnit, ale Faye se cestou k těžkým dřevěným dveřím nedokázala zbavit dojmu, že se něco chystá, něco hrozivého. Ale ona to vyřeší. Musí to vyřešit. Taková zkrátka byla.

Posadila se na zadní sedadlo, mávla na řidiče, že můžou jet, a otevřela lahvičku, kterou tu pro ni nachystal. Auto se vydalo směrem do Říma a ona zamyšleně usrkávala šampaňské.

FAYE ZKOUMALA v zrcadle výtahu svůj obličej. Tři muži v oblecích ji se zájmem pozorovali. Otevřela kabelku Chanel, našpulila rty a pomalu na ně nanesla rtěnku vlastní značky Revenge. Výtah zastavil v lobby. Uvolněný pramen blonděných vlasů si upravila za ucho, zašroubovala víčko s vyrytým písmenem *R* a počkala, až muži ustoupí na stranu a nechají ji vystoupit z výtahu jako první. Klapot kroků po mramorové podlaze se nesl halou, a když portýr otevřel skleněné dveře, večerní vánek jí rozevlál červené šaty.

„Taxi, *signora?*“ zeptal se.

S úsměvem zavrtěla hlavou, bez zastavení vyšla na chodník a dala se doprava. Kolona aut vedle ní stála bez hnutí. Auta troubila, řidiči za staženými okénky nadávali.

Faye si užívala svobodu, fakt, že se tu ocitla jako osamělý návštěvník, který tu nikoho nezná a po kterém nikdo nemůže nic vyžadovat. Připadala si volná, utekla zodpovědnosti, utekla vině. Schůzka s Giova-

nnim, majitelem rodinné kosmetické firmičky, která by měla doplnit už existující produktovou řadu Revenge, proběhla skvěle. Jakmile Giovanni zjistil, že mu metoda nátlaku ani mužská nadřazenost nepomohou Faye přesvědčit, aby přistoupila na jeho podmínky, diskuze se obrátila v její prospěch.

Faye tu hru při vyjednávání milovala. Jako protihráči proti ní často nastupovali muži a ti pokaždé udělali zásadní chybu: podcenili její schopnosti, a to jen proto, že byla žena. Když jim vzápětí nezbývalo než si přiznat porážku, dělili se na dva typy. Na ty, kteří ze schůzky odcházeli rozrušení dobřela s ještě zatvrzelejší nenávistí vůči ženám, a na ty, kteří si ji zamilovali a zaujatí jejím charismatem a znalostmi odcházeli ze schůzky s vyboulením v kalhotách a se žádostí o večeři ještě v ten samý den.

Faye se procházela vlahým večerem, kolem ní pulzovalo město a ona cítila, jak ji obklopuje vším, po čem se jí stýskalo. Neměla žádný konkrétní cíl. Však ona se nějaká příležitost objeví, jen když městu dovolí, aby ji svým rytmem vedlo.

Už brzy si zase nasadí svou masku a bude hrát roli, která se jí v domovině stala vlastní. Dnes večer však může být, kým chce. Pokračovala dál, až došla na krásné kamenné náměstí. Ponořila se hlouběji do spleti uliček.

Člověk musí ztratit sám sebe, aby mohl znovu povstat, říkala si.

Ze stínů se vynořil jakýsi muž a chraplavým šepotem jí nabízel své zboží. Faye jen zavrtěla hlavou.

Velké dveře, na které pouliční lampa vrhala žlutavé světlo, se pomalu otevřely a dvě čekající postavy, muž a žena, vešly dovnitř.

Faye se zastavila, rozhlédla se a zamířila k těm dveřím, které se opět zavřely. Našla malý zvonek. Nad ním objevila kameru. Faye zmáčkla tlačítko a čekala, až se ozve nějaký hlas, ale nic neslyšela. Nakonec v zámku cvaklo a dveře se otevřely. Objevila se před ní ohromná místnost plná krásných lidí, kteří si Źukali skleničkami. Přímó naproti stála skleněná stěna a za ní fantastická terasa. V dálce jako ztroskotaná vesmírná loď zářily ruiny Kolosea.

Ve zlatém rámu velkého zrcadla si Faye všimla perfektně oblečených stínů bez tváří, které se za ní srocovaly ve skupinkách. Mladé, krásné a vkusně nalíčené ženy na sobě měly elegantní krátké šaty. Zpravidla o něco starší muži vypadali také dobře, vyzařoval z nich klid a sebedůvěra, kterou lidem tak často propůjčuje bohatství. Dolehly k ní střípky italsky vedených rozhovorů. Sklenice se dolévaly, vyprazdňovaly a opět dolévaly.

Kousek od ní se líbal jakýsi mladý pár. Faye je fascinovaně pozorovala, nedokázala z nich spustit oči. Mohlo jim být kolem pětadvaceti. On byl vysoký, takovým tím italským způsobem pohledný, s precizně upraveným strništěm, výrazným nosem a černými vlasy učesanými na pěšinku. Ona na sobě měla luxusní zářivě bílé šaty, které se na bocích zužovaly a zdůrazňovaly tak útlý pas. Tmavě hnědé vlasy měla jednoduše stažené do ohonu.